

[Camre.]

slag om ændring af lov om særlig indkomstskat. Om dette forslag kan jeg ikke sige noget positivt. Vi er imod gennemførelsen af dette forslag. Vi mener ikke, at det tjener noget formål i den nuværende økonomiske situation.

Glistrup (FP):

Til en forandring skal folketinget denne gang kun stemme om et enkelt ændringsforslag, og det er endda i sin ydre fremtræden lille, uanseligt og ydmygt. Det fylder kun en ganske lille linje i de papirbjerger, som vælter ud over os i denne tid, og reelt går det kun ud på én eneste ting, nemlig at ændre ét tal til et andet tal, ændre tallet 500 til 15.200. Andet er der såmænd ikke.

Alligevel har vi her den største pragtblomst, der overhovedet er blevet forelagt folketinget i de 128 år, der er hengået, siden folketinget samledes første gang. Det er et forslag, der, hvis det kommer ind i lovsamlingen, alene har kraft og styrke i sig til, at dets ringe kan brede sig, så arbejdsløshed og valutagæld forsvinder fra dette land, før bøgen springer ud næste gang. Det er et forslag, som det virkelig gælder om at stemme ja til, og det er et forslag, på hvilket man efterhånden skulle være tilstrækkelig forberedt. Det er et væld af ting, både i den nærmere analyse i papirerne her og i folketinget, i befolkningen, på de forskellige partiers landsmøder osv., der har vist, at det rigtige er, at det skattefrie bundfradrag fra den 1. januar 1978 forhøjes til 28.000 kr. Det er altså med andre ord noget, der er så væsentligt, at det i sig selv aldeles overskygger alt andet, hvad folketinget befatter sig med her i denne og næste måned og langt ind i Dyrehavsbakketiden overhovedet.

Så er der jo også 4 andre forslag, vi skal tage stilling til her i denne omgang. Der er for det første et, der sådan set er en udløber af, at den daværende socialdemokratiske skatteminister den 18. maj 1976 indfandt sig her i folketinget med et ganske besynderligt forslag. Det er måske noget af det mest svært læselige litteratur, vi er blevet præsenteret for, i hvert tilfælde hvis hans kollega boligministeren undtages. Det viste sig, når man havde studeret de godt og vel 50 sider, som blev forelagt, at alle 50 sider kunne skæres ned til én eneste sætning, nemlig at 10 pct. af aktieudbytter skulle være skattefrie. Andet stod der ikke på disse par og halvtreds sider, men det lykkedes altså den socialdemo-

kratiske skatteminister dengang at få det indført.

Fremskridtspartiet vendte sig selvfølgelig imod det som noget afskyeligt noget. Hvorfor skulle så ikke 10 pct. af folkepensioner være skattefrie? Hvorfor ikke 10 pct. af overarbejdsindtægter? Hvorfor ikke 10 pct. af, hvad man tjener ved eksport og lignende ting? Hvorfor skulle man netop begunstige den enkle indtægt, som hedder kuponklipper, som hedder aktieudbytte? Men så ville den socialdemokratiske skatteminister, og så fik han følgeskab i folketinget.

Som det fremgår af det, var der nogle snørklere og gesvejsninger, og når jeg siger, at det var 10 pct., man gav skattefrie, så var det i virkeligheden 11, men så tog man den ene ind igen i form af noget, der hedder udligningsskat.

Nu kommer vi altså i dag og skal tage stilling til: skal vi nu forøge den urimelighed, uretfærdighed, vi begik dengang ved at sige, at 10 pct. skulle være skattefrie, til at det skal være de fulde 11 pct., der skal være skattefrie? Selvfølgelig skal vi ikke det. Der kan være en kim af fornuft i forslaget, nemlig at det er en mægtig indviklet ordning, vi gennemførte sidste år på hr. Svend Jakobsens anmodning her i folketinget, men den udligner man ikke ved at opheve udligningsskatten. Den udligner man ved at tage hele makværket fra sidste år ud af billedet, således at vi igen kan opnå, at aktionærudbytter beskattes på lige fod med andre ting.

Så er der to forslag fra SF og kommunisterne, som kunne bære den fælles overskrift: forslag til lov om forøgelse af arbejdsløsheden i Danmark med 40.000 mennesker. Da vi ikke er tilhængere af at forøge arbejdsløsheden i Danmark med 40.000 mennesker, så vil vi stemme imod forslagene. Heri ligger i og for sig ikke noget særligt angreb på forslagsstillerne, for jeg tror ikke, at forslagsstillerne er klar over virkningerne af det. De har ikke forstået, hvilken betydning kapitalvinding har for beskæftigelsen her i Danmark. De har ikke forstået, at det er særdeles væsentligt, at vores kapitalapparat hele tiden kan være på de hænder, hvor det kan udnyttes mest rentabelt, og at man ikke putter skidtklumper i omsætningen af kapitalvinding, som man gør i øjeblikket ved at lægge kapitalvindingsskat på.

Hvis jeg derfor skal sige noget godt om forslagsstillerne, så kan jeg ikke gøre andet end at citere Grundtvigs gamle ord: »Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han